

1 op 5 baby's heeft een afgeplat achterhoofd: Isaak Verpoest (11 maanden)

Veel nieuws begint met cijfers. Maar daar eindigt het niet. In een wereld die barst van getallen en statistieken gaan journalist Annelies Roose en fotograaf Geert Van de Velde elke week op zoek naar de mens achter die cijfers. Vandaag: één op vijf baby's heeft

een afgeplat achterhoofd, omdat ze te veel in dezelfde houding op hun rug liggen. In Nederland krijgen elk jaar 3.000 van hen een redressiehelm om de schedel te corrigeren, in Vlaanderen zijn dat er hooguit enkele tientallen*. Eén van hen is Isaak Verpoest uit Zwijnaarde.

"Het was niet makkelijk, maar nu kunnen we al lachen met onze kleine bowlingbal"

"We moesten ons geen zorgen maken. De kinderarts raadde ons aan om Isaak elke dag van kant te wisselen. Zijn afgeplatte hoofdje, dat zou dan vanzelf wel verdwijnen." Eind september 2015 moest het guitige zoonje van Lien Truwant (32) toch een corrigerende helm op. "Ik had nooit gedacht dat ik het er zo moeilijk mee zou hebben. Plots was hij anders dan andere kinderen."

"Ik had wel eens een baby met zo'n helmpje gezien, maar niemand had me verteld waarvoor dat diende. Nu weet ik dat een redressiehelm wordt gebruikt bij kindjes die een afgeplat hoofdje hebben. Sommige kleintjes kunnen dat krijgen als ze te veel op dezelfde kant slapen. Hun schedel is erg kwetsbaar tijdens de eerste maanden. Hij vervormt gemakkelijk."

"Isaak is ons eerste kind. Ik kan niet vergelijken, maar ik weet dat hij braaf is. Hij weent nooit. Tenzij hij honger heeft. Dan zet hij zijn keel open. We hadden het eigenlijk helemaal niet zien aankomen. Wij zijn geen dokters."

LIEN TRUWANT

MAMA ISAAK

"Ik vond het zo fijn als hij vanuit zijn bedje naar ons keek. Hij sliep dus altijd op zijn rechterkant. Niemand had ons voor de gevolgen gewaarschuwd"

Zijn bedje staat links van ons bed en ik vond het fijn als hij naar ons keek. Hij sliep dus altijd op zijn rechterkant. Niemand had ons voor de gevolgen gewaarschuwd. Zelfs niet in het moedershuis. Ze hadden enkel gezegd dat we hem niet op zijn buikje mochten laten slapen, want dat zou het risico op wiegendood vergroten."

"Bij de eerste controle door Kind en Gezin merkte de dokter dat er iets aan de hand was. Oei, zei hij. Zijn hoofdje begint af te platten. Natuurlijk werd ik ongerust. Zoiets wil je niet horen over je kind. Toch moest ik me geen zorgen maken. Volgens de arts zou dat vanzelf weggaan. We moesten gewoon goed opletten dat we hem in zijn bedje geregeld van kant wisselden."

"De afplatting verdween niet. Mensen spraken ons erover aan. Isaak heeft zo'n scheef hoofd, zei een vriend op een avond. Dat was de druppel voor

mijn schoonmoeder. Ze nam mijn man en Isaak mee naar een pediater die ze kende. Toen ze thuiskwamen, had mijn man tranen in zijn ogen. Ik vreesde het ergste. De pediater had gezegd dat Isaak een redressiehelm moest dragen. Zijn oren stonden niet meer symmetrisch en zijn voorhoofd was naar voren geschoven."

"Het nieuws kwam hard aan. We waren bang. Er is nog zo weinig over die helmpjes geweten. Op internetfora lees je alleen dat kindjes er lastig van worden en dat veel moeders ermee worstelen. We wisten niet wat te doen. Zeker omdat een osteopaat ervan overtuigd was dat hij het afgeplatte hoofdje op een andere manier zou kunnen wegwerken. Wat moet je doen als ouder als zelfs de dokters blijkbaar niet altijd weten wat de beste oplossing is?"

"Uiteindelijk hebben we beslist om Isaak toch zo'n helm te laten dragen. We wilden niet dat we onszelf op een dag iets kwalijk zouden moeten nemen. Wat als hij op zijn 25ste kaal zou worden en zijn hoofd nog steeds scheef zou zijn? Zijn zelfvertrouwen en zelfbeeld zouden daaronder kunnen lijden. Maar de absolute garantie dat het met dat helmpje goedkomt, hebben we niet gekregen. Goedkoop is het ook niet. Het is maatwerk. We hebben er 1.400 euro voor betaald. Gelukkig wordt de helft terugbetaald."

Kleine etters

"Tot hij veertien maanden is, moet Isaak de helm 23 uur per dag dragen. Daarna zijn de fontanellen dichtgegroeid en heeft een helmpje geen zin meer. Hij heeft er stevig aan moeten wennen. De helm zit in de weg als hij neerligt en hij hoort minder goed omdat hij over zijn oortjes zit."

"Ook voor ons was het aanpassen. Toen hij het voor de eerste keer op had, wilde ik hem meteen weer afzetten. Dit houd ik geen maand vol, dacht ik. Ik zocht overall excuses: een rode plek

volstond om hem van zijn hoofdje te nemen. Een mama aait haar kind graag op zijn hoofdje. Geeft er al eens een kusje op. Dat ging niet meer."

"Ik had nooit gedacht dat ik het er zo moeilijk mee zou hebben. Ik ben geschrokken van mezelf. En van mijn reactie toen in een winkel ineens drie kinderen naar Isaak wezen en luid met hem begonnen te lachen. Kleine etters, dat doe je nu toch niet, heb ik hen toegesnuwd. Ik weet ook wel dat ze dat niet meenden: kinderen reageren vaak heel spontaan en direct. Maar toen voelde ik me echt aangevallen."

"Gelukkig vergeet je die helm op den duur. Je wordt het gewoon. Het kwam zelfs goed van pas toen hij leerde zitten en vaak achterover viel. Bovendien beginnen we al een positief effect te zien. Af en toe plagen we er hem zelfs een beetje mee. Dat hij onze kleine bowlingbal is."

"Toch zal ik blij zijn als hij er over drie maanden van verlost is. Intussen denk ik: ik wil het beste voor mijn kind. Waarom zou ik me dan moeten schamen dat hij een helmpje draagt? Ik ben trots op hem zoals hij is."

Isaak met mama Lien. Het helmpje helpt het afgeplatte hoofdje weer weg te werken.

op
1
5